

Отъ физическия законъ знаемъ, че както не твърдѣ силно-то, така и много слабо-то се бърже растройва, самоумѣренна-та сила бива трайна, ще рече, че за да бжде пѣщо трайно, трѣбва да бжде отъ една-та страна умѣренно, а отъ друга-та уячено. Ако встѣпятъ въ сжпружеский съюзъ двѣ лица, които силно се обичатъ, твърдѣ е вѣрно, че тѣ на скоро ще се скаратъ и ще се намразжтъ. . . . . Ако ли се съединятъ двѣ сжщества увѣхнжли, безъ никаква живость, то тѣ не ще се каратъ, защото имъ липсва живость-та, нъ за това пѣкъ ще паднатъ въ отекчително еднообразие, което ще докара да иматъ отвращение единъ къмъ другъ и ще ги принуди да търсятъ на друго мѣсто това, що не намиратъ вече у себе си. Напротивъ, ако се съедини силно впечатлительно сжщество, съ сжщество нѣжно и търпеливо, то въ този случай ще има равновѣсие по между имъ, защото този, който е по-тихъ и умѣренъ, ще бжде въ състояние да умегчи другия, що е съ по-пламенъ, и раздражителенъ характеръ.

Второ-то условие на изборъ-тъ е нравственостъ-та—това високо качество, което докарва (печели) почетъ и уважение. Довѣренностъ-та, която трѣбва да иматъ сжпрузи-тѣ по между си, проистича изъ нравственостъ-та. Ако това важно качество липсва у одного отъ сжпрузи-тѣ, то не ще се мине много врѣме — и въ сърдце-то на другия ще се породи прѣзрѣние, и тогасъ нравственна-та свързка на съюзъ-тъ се разкъсва и разводъ-тъ става необходимъ.

Третето условие състои въ срѣдства-та, които постѣпающи-тѣ въ брачния съюзъ трѣбва да притежаватъ, за да могатъ да усигорятъ и своето сжществуване и участь-та на дѣца-та си. Тѣзи срѣдства се заключаватъ въ прикя-та (вѣстра-та), въ трудолюбие-то, пестение-то, порядѣкъ-тъ и въ всички-тѣ добродѣтели, които подпомагатъ и подкрѣпятъ доброчестина-та и спорностъ-та въ кжщи. Прикя-та, обикновенно, стои на пръвъ планъ въ брачни-тѣ условия, (раз-